

at vi alle sammen kunde ønske en dybtgaaende Omformning, naar vi vel at mærke kunde komme til denne tvungne Voldgift; vi ønsker alle et Værn for Freden og ikke noget andet Apparat.

Men der var nogle Gange, jeg vilde ønske, at jeg ikke havde siddet dernede. Den første Gang var, da den delegerede fra Panama tog Ordet i Anledning af det danske Afrustningsforslag. Han sagde nemlig, at siden Mac Donald nu har rost de danske Nedrustningsplaner — ja, han brugte dette Udtryk, talte om la réduction des armements —, og siden den danske Statsminister var kommet i egen Person for at bekræfte den vigtige Nyhed, der var meddelt Forsamlingen, mente han, at han havde Ret til at tale, idet Panama allerede havde virkeliggjort det, som Danmark nu var i Færd med at skulle virkeliggøre. Han fortalte saa om, hvorledes Panama havde revet sig løs i 1903 fra Columbia og var blevet en selvstændig Stat og havde sluttet Traktat med de Forenede Stater gaaende ud paa, at de Forenede Stater skulde haandhæve Panamas Suverænetet og Uafhængighed imod, at Panama skulde gøre visse Indrømmelser overfor Nordamerika. Panama kunde nu bruge de Penge, som andre brugte til militære Formaal, til Skoler, Veje og alt det andet, som vi ogsaa her har hørt.

Det var det, som den delegerede fra Panama meddelte, og han blev naturligvis ogsaa modtaget med kraftige Bifaldsytringer. Men alle de, der vidste, hvordan Panamas Stilling var, maatte smile med Amerikanerne. Panama havde nemlig i 1903 revet sig løs fra Columbia, fordi Columbia ikke vilde finde sig i de ydmygende Betingelser, som Nordamerika stillede for Bygningen af en Kanal derigennem. Panama rev sig løs og blev en selvstændig Stat; de Forenede Stater sikrede Landet dets Suverænetet og Uafhængighed, og samtidig faar de Forenede Stater ogsaa Magten der i et vist Stykke omkring Kanalen, hvor Amerika har Lov til at bygge Fæstninger og lægge Hære o. s. v. ganske efter eget Tykke, og det skal de have Lov til til evige Tider. Til Gengæld fik Panama saa desuden, saa vidt jeg husker, 10 Mill. Dollars straks for at gaa ind paa dette og efter et vist Antal Aars Forløb en aarlig Udbetaling af $\frac{1}{4}$ Mill. Dollars.

Det er Panama, og det var dette Land, som tog os under Armene! Der var en Meddelelse i „Social-Demokraten“ om, at Dagen efter havde den højtærede Socialminister, der var Medlem af Delegationen,

ved en Frokost overgivet Panamadelegationen det socialdemokratiske Forslag. Det var — lad mig sige det rent personligt — det var for mig noget af det pinligste at se Danmark blive taget under Armene af Panama ved denne Lejlighed. Det har altid pint mig, naar jeg har hørt ved tidligere Lejligheder herhjemme, hvorledes Danmark skulde stille sig som Luxemburg. Ja, men hvordan er det nu med Luxemburg? Det har faaet en Traktat med Belgien i 1922, hvorefter det er blevet afhængigt af Belgien. Det fik nogle Penge, et 2pCt. Laan paa 175 Millioner Francs-Stykker for at faa sine Pengesager paa Fode, men til Gengæld fik Luxemburg kun Lov til at slaa Mønt til ikke større Beløb end 10 Francs og til et samlet Beløb af indtil 25 Millioner, ud derover skal det have belgisk Mønt. Udenrigspolitisk er det ogsaa afhængigt af Belgien. Den luxemburgske Lovgivning er afløst af belgisk. Fremtidige Handelsoverenskomster afsluttes af Belgien for begge Landes Vedkommende; Luxemburg skal dog høres. Der, hvor Luxemburg ikke selv har Konsuler, skal dets Interesser varetages af Belgien. Dette, at det er Panama og det er Luxemburg, som man fra deres Side, der vil forsvare det nuværende Regeringsforslag, stiller os paa lige Trin med, det er det, som er det pinlige, og det er pinligt, naar det siges, vi kan ingenting, og derfor kan vi lige saa godt lade være med at gøre nogen Ting.

Hvis vi ikke fylder det Hul i den Solidaritetskæde, som er sluttet ved Pagten og fæstnet ved Protokollen, vil andre gøre det baade paa den ene og paa den anden Maade. Den Gang da disse Taler var holdt, og da Repræsentanten fra Panama havde holdt sin Tale, da alle var klare over dette Solidaritetskrav, over, at vi staar Kæde i Kæde, var det ogsaa det, de kom og spurgte om: Er det rigtigt, det, som staar i vore Blade hjemme, at Danmark har indgaaet en Alliance med England, hvorefter England skal fylde det Hul, der bliver ved dette Afrustningsforslags Gennemførelse? Man sagde: Nej, det er ikke rigtigt, og den danske Regering har dementeret det meget kraftigt. Man ved jo imidlertid, at Dementier er ikke meget værd. Og derfor trak de, der havde spurgt, ogsaa gerne paa Skuldrerne, og af Høflighedshensyn gik de ikke videre ind paa Sagen. — Jeg vil gøre opmærksom paa en Artikel i „Times“ af 2. September i Aarskrevet af C. D. Burnes, som siges at være den mest sagkyndige i udenrigspolitisk Henseende i „Labour Party“, Arbejderpartiet, og hvori der staar, at det danske Afrustningsforslag ikke angaar Danmark